

igennem, vilde det ikke være ret længe, før Haarene vilde rejse sig paa hans Hoved af Forskrækkelse over, hvad han havde faaet lavet. Det vilde ganske sikkert meget hurtigt ad denne praktiske Vej vise sig ogsaa for ham, at der for Landbruget ikke — i alt Fald ikke i noget større Maal og ikke under de nuværende Tids- og Prisforhold — vilde være nogen Redning eller Opnaaelse af nogen lige Ret gennem det System, som han gjorde sig til Talsmand for. Jeg tror ikke, at det i nogen Maade vilde hæve Priserne for Landbrugets Produkter, i alt Fald ikke for Hovedprodukterne. Jeg tror, at det er en tilshneladende meget skøn Tanke, men i Virkeligheden kun et rent Fantastispil, lige saa vist som jeg tror, at det Tankeeksperiment, som det ærede Medlem for Horsens (Wulff) stillede op for os forleden Dag, da han udviklede, at Vorttagelsen af Bestyrelsen for Industrien efterhaanden kunde føre til, at Varerne sank ned i slet ingen Pris, lidt efter lidt, først med $\frac{1}{5}$ og saaledes efterhaanden, indtil de slet ingen Ting kostede, er ren Fantasi, og at i Grunden det ærede Medlem heller ikke vel selv kan have ment det. Hvis det ærede Medlem virkelig har ment at kunne føre noget saadant igennem, vil jeg bede ham tage fat, og jeg vil af alle Livsens Kræfter slutte mig dertil. Thi kunde det føres igennem, var ikke alene Toldspørgsmaalet og alle de indviklede Spørgsmaal, som staa i Forbindelse dermed, men ogsaa alle økonomiske Spørgsmaal løste, og vi vilde alle sammen befinde os i en ren paradisisk Tilstand, hvor vi kunde saa alt, hvad vi vilde have, for ingenting, blot ved at pege paa det. Jeg kan garantere det ærede Medlem for Horsens, at hvis han kunde føre noget saadant igennem, skulde hans Statue blive rejst af taknemmelige Medborgere i hans Fødeby, paa Køge Torv; det vilde være en Pryd for Byen og en Ære for ham, og jeg kan saa meget mere garantere det ærede Medlem en saadan Statue, som den heller ikke vilde komme til at koste noget. Jeg tror ganske sikkert, at den eneste Maade, hvorpaa Landbruget gennem Toldlovgivning kan hjælpes, er, at man, ligesom Landbruget her i Danmark nu og rimeligvis til alle Tider maa nøjes med at opnaa naturlige Priser for sine Produkter, saaledes søger at virke hen til, at ogsaa Industrien for sin

Produktion maa nøjes med at opnaa naturlige Priser. Det er sikkert Vejen, hvorigennem Landbruget kan hjælpes i denne Sag, at det bliver sat i Stand til at købe de Varer, det har Brug for, saa nær som muligt ved Varernes naturlige Pris, saaledes at Landbruget, der er nødt til paa det udenlandske Marked at sælge til den Pris, som der bestemmes, ogsaa saa nogenlunde bliver i Stand til at faa de Varer, som det har Brug for, for de Priser, som de udenlandske Konjunkturer i Forbindelse med de indenlandske diktere. Naturligvis er jeg fuldkommen paa det rene med, at det vilde være urigtigt at gaa til en fuldstændig Sløsning af den Bestyrelse, Industrien nu i saa mange Aar har nydt, og paa hvilken den for en Del er grundet, og det har heller ikke nogen her i Salen, saa vidt jeg har hørt, gjort sig til Talsmand for. Det forekommer mig, at det Forslag, som er fremkommet fra Mindretallet i Kommissionen, er et meget maadeligt og moderat Forslag, som Industrien nok kunde være vel tjent med at tænke lidt nærmere over. Det er jo saa overordentlig langt fra Frihandel, at der egentlig kun er en Grads- og slet ikke nogen Væsenforskel mellem Fletallets og Mindretallets Forslag. Jeg kunde derfor godt i og for sig helt have undladt at tage Ordet under denne Sag og have ventet med at udtale mig, indtil den næste Sag kom til at foreligge, hvis der ikke forleden Dag var faldet nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Slagelse (Røedt). Ja, jeg ved ikke, om de havde Adresse til mig, men det er i alt Fald nærmest dem, der have foranlediget mig til ikke at frasælge Ordet, efter at i øvrigt alt det er blevet sagt om Told sagen, som jeg havde kunnet ønske at sige. Det forekommer mig nemlig, at det ærede Medlem, som ellers er saa overordentlig elstværdig og behagelig en Mand, den Dag var noget bister og ubehagelig. Det ærede Medlem sagde — det staa i Tidenden, Sp. 2470 — blandt andet, den Gang han talte om Kompensation af Toldafgifterne mod en Brændevinskat: „Jeg synes, det er ærligere, heldigere og korrektere at oplyse Samfundet og Almenheden om, at man ad den Vej kan fremme deres Interesser i Stedet for ganske i Almindelighed at henholde sig til, at man aldrig vil gaa med til en Brændevins-